

Devetnica Duhu Svetom

Razgovarati s Bogom o
pripravi za Duhove

Jose Pedro Manglano
Castellary

Preliminarne misli:

1. Devetnica Duhu Svetom započinje deset dana prije Pedesetnice - dana kada slavimo silazak Duha Svetoga na Apostole, nakon što je Isus uzašao na Nebo. Ovih deset dana su posebno posvećeni upoznavanju Duha Svetoga.
2. Ova devetnica se može moliti u bilo koje drugo vrijeme tijekom godine kada netko posebno želi zazvati pomoć Duha Svetoga. Također ju je dobro obaviti dok se pripremamo za primanje Sakramenta Potvrde.
3. Za svaki dan devetnice imamo:
 - o posebnu uvodnu molitvu
 - o različite tekstove za svaki dan
 - o temu o kojoj možeš razgovarati s Duhom Svetim
 - o nekoliko završnih molitava od kojih sam možeš odabrati jednu
4. Čitaj iznova sve što ne razumiješ od prvog puta, povrh svega nakon čitanja govori o tome Duhu Svetomu par trenutaka.
5. Na kraju se nalazi nekoliko posebno odabranih tekstova jer govore o tajni Duha Svetoga te tako pomažu da to bolje shvatiš.

Uvod

Razmišljanje o onomu što slijedi, može ti pomoći kako bi bolje upoznao Duha Svetoga tijekom tih deset dana. Kada klekneš moliti, nastoji biti u kontaktu s Bogom. Bog te sam potiče da to uradiš - Bog koji djeluje unutar tebe. Sve tvoje znanje o Bogu dolazi ti preko Isusa Krista, Boga koji je postao čovjekom. Krist stoji uz tebe, pomažući ti u molitvi. Uviđaš li što se događa? Upravo je Bog taj kojem se moliš, no Bog je i cilj do kojeg nastojiš stići. Također te upravo Bog na to potiče iznutra. Bog je također put, ili most, po kojem bivaš usmjeren prema Njemu.

Tako su tri Božanske osobe prisutne svakoga puta kada izgovaram molitvu. Svaki put kada se moliš, sada, upravo ovoga trenutka, na primjer, bivaš ponesen u najuzvišeniji oblik života: nadnaravni život. Bivaš privučen prema Bogu, samim Bogom, s Bogom. Taj Bog koji te potiče iznutra je Duh Sveti.

OVAKO KAŽE PISMO: «*..nitko ne može reći: 'Gospodin Isus' osim u Duhu Svetom*» (1Kor 12,3).

Obavi ovu devetnicu svim zanimanjem i entuzijazmom koje Duh Sveti može pokrenuti u tebi i neka te On svakoga dana sve više i više zahvaća.

Uvodna molitva svakoga dana

Duše Sveti, uzmi me i daj mi svoju snagu kako bih živio svoj kršćanski život u svojoj njegovoj veličini; potaknut i preobražen Tobom, neka budem drugi Krist danas, ovdje i sada.

Da znam, poput prvih kršćana, osvijetliti, zapaliti, dati okus mojoj okolini, da znam skrenuti pozornost drugih na Tebe, da znam nositi Tvoju ljubav i Tvoj mir u svijet. Još više, neka sve to činiš Ti u meni, preko mene.

Neka budem iskren, radostan, marljiv, odan i osoba od integriteta. I kada je potrebno, da se znam suprotstaviti stvarima u svijetu koje se Tebi ne sviđaju, bez straha da ispadnem smiješan u tuđim očima: smiješan iz ljubavi prema Tebi.

Marijo, milosti puna, pomози mi da što bolje izmolim ovu devetnicu.

Završna molitva svakoga dana

(Izaberi jednu od navedenih završnih molitvi)

1. Duše ljubavi, Stvoritelju, Posvetitelju duša, čiji je prvi zadatak preobraziti nas u Isusov lik, pomози mi kako bih bio poput Isusa, mislio poput Isusa, govorio poput Isusa, volio poput Isusa, trpio poput Isusa, ponašao se u svemu poput Isusa. Duše Sveti, želim biti poslušan onomu što me učiš te biti vjieran i najmanjim poticajima tvojih Božanskih nadahnuća. Budi moja svjetlosti i moja snaga. Ti koji govoriš u tišini moje duše, podaj mi duh sabranosti. Ti koji ulaziš u poniznu dušu, podaj mi duh poniznosti. Nauči me živjeti po Tvojоj ljubavi te širiti ljubav oko sebe. *Alexis Riaud*

2. Dođi, Sveti i Božanski Duše! Dođi kao Svjetlo i sve nas prosvijetli!

Dođi poput vatre i zapali srca kako bi svi «gorjeli» u božanskoj ljubavi!

Dođi, učini se poznatim svim ljudima, kako bi spoznali jednog, istinitog Boga te Ga ljubili, jer On je sve ono što je vrijedno ljubavi.

Dođi Sveti i Božanski Duše, siđi poput jezika te nas nauči kako neprestano hvaliti Boga; siđi poput oblaka te nas zakrili svojim zaklonom i zaštitom; siđi poput Božanske kiše te ugasi vatru naših strasti; dođi poput slatke zrake sunca kako bi nas ogrijao te kako bi one kreposti, koje si u nas zasadio onoga dana kada nam je darovan novi život u vodi Krštenja, mogle u nama rasti.

Dođi poput Žive vode te ugasi žeđ za neurednim užiticima koju ima svako srce; dođi kao Učitelj te sve nauči Tvojem Božanskom nauku te nas nemoj ostaviti sve dok ne izađemo iz našeg neznanja i priprostosti. *Francisca Javiera del Valle*

3. Dođi Duše Sveti! Prosvijetli moj razum kako bi upoznao tvoje zapovijedi; osnaži moje srce protiv neprijateljskih zasjeda; užezi moju volju. Čuo sam tvoj glas, i ne želim očvrsnuti svoje srce te se opirati govoreći: «Kasnije...sutra.» *Nunc coepi!* Sada! Ne znam hoće li biti sutra za mene. Duše istine i mudrosti. Duše razumijevanja i savjeta. Duše radosti i mira! Želim što god ti želiš; želim jer Ti to želiš; želim kako god Ti želiš; želim kada god Ti želiš. Sv. *Josemaría Escrivá*

4. Duše istine, ispuni u nama onaj zadatak kojeg ti je Sin povjerio izvršiti!

Ispuni težnjom svako srce i dah mnogih mladih ljudi za onim što je uistinu veliko i predivno u životu: Želja za svetošću te žar za spašavanjem duša. Učini naša srca u potpunosti slobodnima i čistima te nam pomози živjeti sve do pristajanja nasljedovati Krista u potpunosti te kušati, kao Tvoj posljednji dar, radost kojoj neće biti kraja. *Ivan Pavao II*

Prvi dan: Jakost Duha svetoga

Siguran sam da si posjetio ZOO. Sjećam se utiska kojega je na mene ostavio zadnji puta kada sam bio. Bio sam tamo poprilično vremena i neke od životinja, poput lavova, tigrova i bivola su me zbilja rastužili. Bivol, uvijek prikazan na televiziji hrabrim, jakim, vrlo moćnim, kojeg se drugi boje radi težine i brzine, je izgledao staro, kao da se dosađuje, indiferentan, tužan i nemoćan, bez imalo od svojih urođenih instinkta ili hrabrosti. Odavao je utisak da kad bi ga se vratilo u prirodno okruženje, bi se uplašio i najsitnijeg stvorenja.

Ne mogu si pomoći ne misliti kako je kršćanin bez Duha Svetoga koji živi u njemu, poput bivola u tom ZOO-u. Gledaj na to ovako. Unatoč osobnim padovima svojstvenih našem ljudskom stanju, kršćanin bi trebao imati unutarnju snagu, jakost, veličinu duha, hrabrost, smionost, odlučnost i svetu odvažnost. Kršćani po svojoj prirodi teže onomu što je veliko i hvale vrijedno. Oni vole i daju se Bogu i drugima bez da se zaustavljaju izračunati trošak ili kalkulirati osobne dobitke.

U prirodi je kršćanina težiti za najvišim dobrima (svetosti, postati drugi Krist) te osvijetliti ono što je suho i beživotno oko njega. Ne zato što je on ili ona osoba, pripadnik ljudske vrste, već stoga što se Duh Božji unutar nas kreće, mi

postajemo ljudi nalik Bogu. Upravo zato govorimo o snazi Duha Svetoga: On nas čini Kristovim nasljednicima te hrabrim Apostolima.

Pogledaj svoje vlastito stanje i preispitaj se pobliže. Ponekad, kada nam netko predloži određeni apostolski zadatak ili određeni cilj u našem odnosu prema Bogu, ili nešto što naša vjera zahtjeva od nas, čini se kao da "uvenemo" te budemo puni straha. Sve što se od nas traži, čini nam se prezahtjevnim. Tko god nam predlaže ovakav način postupanja, to predlaže iskreno; vidi da je to nešto što je za nas lako te izvedivo, jer to Duh Sveti potiče u toj osobi. Dok opet ti ili ja, koji primamo isti savjet, osjećamo strah pa čak i paniku, također smo iskreni dok osjećamo da je to preteško ili nama čak i nemoguće. To je stoga što Duh Sveti u nama ne djeluje. Poput bivola u ZOO-u koji osjeća istinski strah od najsitnijeg bića.

Kad je papa Ivan Pavao II. čuo da ljudi govore kako je biti kršćaninom, živjeti po moralnim načelima koje Crkva nalaže, teško za današnje ljude, pitao je: «Ali... o kojim ljudima mi pričamo? Ljudima koji su pali u grijeh, ili ljudima koji su otkupljeni Kristom, koji žive po Duhu Svetom koji ih nadahnjuje i djeluje u njima?».

To je ono što kaže sv. Pismo: «*Rog si mi digao k'o u bivola*» (Ps 92, r11).

Hvala ti Duše Sveti, jer i da ne shvaćam ili ne znam išta o tome, Ti me neprestano potičeš. Sada razumijem zašto Pismo kaže da nitko ne može reći "Gospodine, Gospodine" bez pomoći Duha Svetoga.

Hvala ti za svaki put kada si mi pomogao i nadahnuo me da molim ili učinim nešto dobro. Nadahnjui me još jače i češće! I od sada, dok se molim, nastojat ću vidjeti pred sobom Boga Oca, sa strane Boga Sina te Tebe Duha Svetoga unutar sebe, kako me potičeš, guraš. Duše jakosti, obuzmi me u potpunosti i daj mi snagu bivola. Hvala ti ponovno.

Drugi dan: Bog u meni i ja u Bogu

Uobičajeno je susresti ljude koji mole Boga za stvari kao da su pokloni; kao da Bog može otići do velikog dućana te predati poklone izvađene iz njega svakomu tko ih traži. Oni ga mole za mir, snagu, sreću, radost, snagu, vječni život...no moramo razumjeti da Bog nema takav dućan ispunjen dobrima koja nam može uručiti. Ovi darovi su u Njemu, u Bogu. Zapravo, to ja kao da je sam Bog dućan. Samo osoba koja uđe u taj dućan može zadobiti te stvari; samo mogu biti dane osobi koja uđe u Boga.

Možete reći da je to poprilično neprikladna usporedba: Bog i dućan! I bili biste u pravu. No, ova nam slika uistinu pomaže shvatiti kako se u Bogu mogu naći sva dobra, te ako želim naći sve te dobre stvari, upravo ih tamo trebam tražiti. No evanđeoska slika izvora žive vode je puno bolja. Bog je poput jednog od onih izvora; od onih vodopada koji se spuštaju u veliku impresivnu bujicu čiste vode; vode koja je uvijek nova, uvijek drukčija. Bog je biće, On je život: živa voda koja ide od Oca do Sina i od Sina k Ocu. Po toj slici voda bi bila Duh Sveti. Svatko tko želi dobre stvari od Boga, mora ući u taj izvor i biti natopljen vodom.

No što to znači ući u Boga? Stvarajući osobu, Bog joj je podario prirodni, biološki život. Na ovoj razini, ideal

kojem težimo je imati najmanje poteškoća ili neugodnosti u životu. Sjećam se da sam jednom upitao mladog dječaka što bi on htio imati ako bi mogao poželjeti bilo što; zamolio sam ga da bude u potpunosti otvoren i iskren sa mnom i kaže mi svoju najdražu želju. Njegovo se lice ozarilo dok mi je rekao: "Uistinu bih želio otići u najbolji restoran u kojem jedeš koliko god želiš za unaprijed određenu cijenu". Drugog sam momčića zapitao što bi htio biti kada odraste i, kao da je o svemu tome dobro promislio, odgovorio mi je: "Htio bi biti u mirovini kao moj djed." Ovi primjeri više ili manje sažimlju razinu unutar koje djelujemo u svakodnevnom životu. No, Bog nam pruža priliku novog načina života: to znači naučiti živjeti nadnaravnim životom. Ovaj je nadnaravni život težak za objasniti, no Isus je rekao da započinje vjerom u Njega, prihvaćanjem Njega. Započinje prihvaćanjem poziva na život s Bogom, ispunjavati ono što On traži od nas.

Sada, ovo živjeti s Bogom, nije samo lijepa fraza, to je činjenica. Bog živi u meni, Bog ulazi u mene. "... pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti" (Iv 14,23). Tada Bog i ja živimo zajedno moj život: shvaćam na način na koji Bog shvaća. Vidim na način na koji Bog vidi. Osjećam na način na koji Bog osjeća. Volim više onako kako Bog voli. Imam Božju snagu, i na taj način, pomoću Boga koji je duboko u meni,

a ja u Bogu, postupno postajem drugi Krist. Rođen sam na novi život, život Duha Svetoga. Ovo je velika tajna no, po ovoj Devetnici, postupno ćeš razumjeti malo više o tome.

To je ono o čemu govori Pismo: "ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje" (Iv 3,5).

Duše Sveti, želim živjeti u Tebi. Hvala ti što si mi udijelio mogućnost življenja Božjim životom, sudjelovanja u Kristovom životu. Želim imati taj novi život, želim da nadnaravni život raste i raste u meni. Tako ću se truditi ići češće na Sakramente - pogotovo Svetu Pričest i Ispovijed; također ću se više truditi oko molitve i mrtvljenja. Sada shvaćam da mi Ti možeš dati svoje darove u onoj mjeri u kojoj živim u Tebi. Hvala Ti.

Treći dan: Duh u meni

Čuo sam kako se kaže, iako osobno o tome puno ne znam, kako biti surfer nije samo stvar surfanja nego je to čitav način života, pogleda na stvari, stil: mogli bi ga nazvati 'surferskim duhom'. Isto je s hipijima, pankerima te drugim takvim grupama. No, ono što ujedinjuje te ljude nije nešto samo po sebi, zapravo to ne postoji; Bez obzira koliko ga ja uporno tražio, ne mogu naći imalo 'surferskog duha' i gdje.

Mi kršćani smo jako različiti od tih grupa ljudi jer definitivno postoji 'Kršćanski duh' koji postoji sam po sebi - to je Duh Sveti. On postoji, On je Osoba, On je jedan i isti u oboje, u Kristu i u meni. I On je onaj koji me čini poput Krista, čak samim Kristom: jasno s obzirom da oboje imamo isti Duh u sebi. (On ga ima u potpunosti, ja ga imam u onoj mjeri u kojoj Mu dopustim da živi u meni). I ta Osoba je unutar svakog kršćanina koji je u Božjoj milosti. On postoji u svakoj krštenoj osobi koja Ga ne odbija čineći smrtni grijeh. On djeluje unutar svake osobe. To je - kazujući ovo pri tom ne mislim ni na koji način pokazati nepoštivanje - slično ženi koja očekuje bebu te koja ima drugu osobu unutar sebe. Ali ova usporedba nije dobra jer biće u majčinoj utrobi, u stvari nema utjecaja na svoju majku; majka i beba žive svaka svojim zasebnim životom. Usprkos tomu,

Osoba koja je Duh Božji živi u meni, ali On živi moj život sa mnom; On me konstantno jača, pokreće moju volju i pročišćava moje misli.

Tako, čitajući knjigu Marxa, Gandija ili Nietzschea, i pokušavajući činiti kako me oni savjetuju, posve je drugačije od čitanja Evandjelja i pokušavanja pretočiti u djelo ono što mi tu Bog savjetuje. Razlog je taj što kada pokušam činiti ono što čitam u Evandelju, inspiriran sam Duhom Svetim, i ne samo da sam inspiriran, nego On zapravo djeluje iz moje nutrine, ako mu dopustim.

Ovako kaže sveto Pismo: "...i jedan Duh" (Ef 4,4).

Duše Sveti, učini da spoznam veličinu ove istine. Ja nisam više sam u životu; niti ću se ičega bojati, jer Ti si Bog, Ti možeš učiniti sve, I Ti preuzimaš na sebe izvršiti sve što god Ti od mene tražiš. To je kao da je život igra tenisa; u paru, to jest: Ti i ja smo suigrači i Ti udaraš sve one lopte koje ja ne mogu dostići. Hvala Ti. I, molim Te svim svojim srcem, da mi pomogneš uvijek živjeti u Tvojim milosti, sa sve više i više milosti, dan za danom.

Četvrti dan: Svetac je netko tko je ispunjen Duhom Svetim

"*Milosti puna*" rekao je Anđeo Mariji. Ovo je svetost: primiti Duha Svetoga te biti ispunjen Njime. Jednom mi je jedan mladić od nekih 16 godina, kada se osjećao slabo i obeshrabreno, rekao: "Nekoliko mjeseci pokušavao sam biti svet, nastojeći voljeti Boga, (Ja ga poznajem jako dobro i ovo je bilo sasvim istinito), ali sad shvaćam da Ga skoro uopće ne ljubim, premda se stalno trudim i molim za tu milost." Kada je promislio o svom ponašanju, o svojim uvredama Bogu i tomu kako ga je malo Bog pokretao, došao je do zaključka: "Vjerujem da Ga u dubini zapravo uopće ne volim". Morao sam mu reći da, iako to nije bilo jasno vidljivo u njegovom životu u tom trenutku, je on ljubio Boga, jer Ga je htio ljubiti. Ono što se zbivalo bilo je to da on možda nije jako ljubio Boga, ali ljubio Ga je onoliko koliko je mogao i Bog je njemu pomagao koliko je mogao također. Kada sam mu sve ovo objasnio, jako se razveselio.

Ako pođem Bogu s čašom punom vode i zatražim Ga da ju napuni Colom, Bog će me upitati, sasvim logično: "Ako je tvoja čaša puna vode, kako ju ja mogu napuniti Colom?" Mogu Ga i dalje nastaviti tražiti da napuni moju čašu Colom, ali On ne može učiniti ništa sve dok je moja čaša već puna. Ono što moram učiniti je izbaciti vodu van! Ako ne ispraznima čašu, Bog tu

ništa ne može učiniti. Ovo je istina- to je stvar fizike. Bog ne može učiniti nemoguće. Ako želim da moje srce (čaša) bude ispunjeno Božjom ljubavlju, a predstavljam Mu ga ispunjenog mojim osobnim stvarima, On ne može učiniti ništa. Ne smijemo se obeshrabriti; ljubimo Boga onoliko koliko možemo, a stvarnost je takva da Ga u tom trenutku možemo malo ljubiti.

Postajati svet, postajati svetac znači isprazniti se od sebe samoga tako da On može početi ispunjavati moje srce Duhom Svetim. I kako da se ispraznim od samoga sebe? Zapravo, postoje dva načina za to. Prvo, da izlijemo vodu. Kada ideš veslati i voda uđe u brod, uzmeš kantu te ju izbacuješ, kantu po kantu. Malo po malo, detalj za detaljem, ispražnjujući vlastiti ego, po "udarcima" malih žrtvica, oslobađajući se od naših smiješnih osobnih mušica, polažući niti malo na to kako se ja osjećam. Drugo, trudeći se da sve ovo nadomjestimo drugim stvarima; stavljajući Boga i druge ljude na to mjesto. I na taj način neće biti mjesta za moj ego - misleći na druge, govoreći im o stvarima koje im znače, čineći za njih male usluge, misleći na Boga, provodeći vrijeme nastojeći upoznati Ga.

Ovo je što kaže Pismo: "*Primate Duha Svetoga*" (Iv 20,22), a da bismo Ga primili potrebno je napraviti za Njega mjesta.

Dođi Duše Sveti, siđi na mene. Malo po malo ću nastojati isprazniti vodu svog samoljublja, kako bi mogao biti sve više ispunjen Tobom. Posve je jasno, ili sam ja ili si Ti, a ja želim da Ti živiš u meni. Majko moja, ti si milosti puna. Tako ja želim živjeti, uz tvoju pomoć.

(Sada mu možeš reći o nekim područjima u kojima znaš da ima puno tvog samoljublja te donijeti specifične odluke kako bi to iskorijenio.)

Peti dan: Duh nas osobno podučava

Zamisli da ti je prvog dana u školi, kad si bio star samo 5-6 godina, učitelj rekao sve što ćeš trebati naučiti tijekom svojih školskih dana: povijest svoje zemlje i svijeta, matematičke jednadžbe, glazbeni, jezike, rijeke, fizikalne zakone, kemijske reakcije, druge korijene, gramatiku, eseje. Učinak bi na jadnu djecu vjerojatno bio: 1) oni malo ozbiljniji bi bili preopterećeni i ozbiljno obeshrabreni; 2) oni manje ozbiljni jednostavno ne bi ništa razumjeli, sve bi prošlo ravno kraj njihovih glava: "Ovo nema veze sa mnom, učitelj nije normalan! Hajdemo uživati i ne obraćati pozornost na sve ovo." No zapravo kada dođe do toga da učimo te stvari bude nam lako, podnošljivo - samo trebaš biti pozoran, slušati i dopustiti biti vođen učiteljima koji objašnjavaju malo po malo, dan za danom: na početku povlačiš crte, onda pišeš abecedu, pa riječi. Učiš čitati i pisati; zbrajaš, množiš, dijeliš, rješavaš razlomke i jednadžbe; imaš satove iz povijesti, fizike, učiš drugu deklinaciju iz Latinskog, prevođenje rečenice iz Francuskog...te zahvaljujući puno malih uloženi naporu, dobro usmjerenih od strane učitelja, završiš znajući sve ono što si trebao znati.

Slično se događa i nama kršćanima; mi si zadamo cilj postati svetima, biti poput Isusa Krista, našega Uzora, bivajući

Drugim Kristom. Kazuju nam impresivne priče o svecima i mučenicima te se isto desi i nama kao i onoj jadnoj dječici prvoga dana u školi - budemo preopterećeni. Osjećamo se nesposobnima bilo što postići, da ne možemo sve to učiniti ili se barem tako osjećamo, te postanemo obeshrabreni. To je ono što se događa svima onima koji su uistinu ozbiljni oko toga - ostali jednostavno ne razumiju te sve to prođe kraj njih ne dotičući ih. Misle si: "ovo nema nikakve veze sa mnom, neću se time zamarati" .

Jesi li u jednoj od ove dvije grupe? Kojoj? No, čekaj malo, procijeniti sebe na takav način je pogrešno. Trebaš uistinu razumjeti. Moja duša, tvoja duša, jest poput učionice u kojoj si ti sam jedini učenik. I ti imaš privatnog učitelja - Duha Svetoga, koji ti objašnjava stvari usput, govori što ti je činiti minutu za minutom. On to izvodi lekcijom za lekcijom, ... povlačenje crta, jedno slovo, drugo slovo; uči te čitati i pisati... I ako slijediš njegove osobne naputke ulažući puno malih napora, završit ćeš postavši pravi svetac, sam Krist.

Kada On daje te lekcije? Možda misliš da nikada nisi imao takve privatne satove. No nije baš tako. On daje lekcije kada On hoće. Daje ih duboko u tebi, u tvojoj savjesti. On ti sugerira što bi mogao učiniti bolje. U prikladni trenutak On te podsjeća na odluku koju si donio, tako da

ju možeš primijeniti. Daje ti zamisao da učiniš svom prijatelju uslugu kada se ukaže prilika, ili da nekome konkretno pomogneš. On te potiče u pravi trenutak govoriti prijatelju o nečemu što bi mu moglo biti od pomoći. On te upozorava da završiš sa svojim učenjem ili da ne prekineš s poslom dok ga još nisi dovršio. On te podsjeća da počešljaš svoju kosu, očistiš svoje cipele, ili vratiš tu knjigu na njezino pravo mjesto. On ti predlaže da učiniš tu i tu žrtvicu. On ti nudi priliku da mu predaš svoj život na specifičan način. On dotiče tvoju dušu kako bi uvidio da si bio ponesen ohološću ili sebičnošću. Daje ti sreću i zadovoljstvo kada učiniš nešto dobro. On te ohrabruje da budeš velikodušan i daje ti da shvatiš kada trebaš ići na ispovijed. Ovo su samo neke od lekcija koje Duh Sveti podučava u tvojoj duši. No postoje mnoge druge lekcije koje ti On daje preko drugih ljudi: savjet od člana tvoje obitelji; razgovor s kolegom; ono što ti je rečeno tijekom Ispovijedi ili u duhovnom vodstvu; propovijed koju čuješ u Crkvi.

To je isto ono što kaže sveto Pismo: "*Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji*" (Rim 8,14) .

Duše Sveti, hvala ti na ovom Tvom osobnom podučavanju. Želim biti pravi svetac, no bavit ću se samo onim što me učiš danas - Ti si moj Učitelj. Želim primati lekcije dan za danom. Kao što znaš, uši moje duše

*su ponekad gluhe, pa molim te glasno viči
lekcije na moje uho i podaj mi svoju snagu
da uvijek činim ono što me Ti učiš. Nemoj
dopustiti da budem preopterećen ili da
osjećam kako to ne mogu: pomози mi da
kažem "da" svakodnevnoj lekciji koju mi
predaješ. Hvala Ti.*

Šesti dan: Kako se škola otvara, te kako se zatvara

Ova škola ili učionica koju Duh Sveti vodi u tvojoj duši, a o kojoj smo jučer govorili, ima svoja pravila. Franciska Javiera del Valle je bila siromašna žena iz španjolskog sela, koja je radila kao krojačica u samostanu. Imala je blizak odnos s Duhom Svetim i napisala je stvari o Njemu koje nadilaze najučenije teologe. Od pravila ove škole ona piše:

1. *"Ovaj Božanski Učitelj otvara svoju školu unutar duša koje Ga traže te koje Ga žarko žele imati za svoga Učitelja."* Razmisli o ovome jer je to poprilično neuobičajeno. Škola je duboko unutar mene no nju uspostavlja Duh Sveti, i ako On, koji je Učitelj, ne želi da ja uđem u tu školu, ja to ne mogu. Drugim riječima, škola se zatvara. Mogu tamo ići kada mi On to dopusti; On mi dopušta kada Ga to zamolim, kada ja želim da mi On bude Učitelj, da mi predaje svakodnevne lekcije - zapravo, kada želim biti svetac, kada Ga želim voljeti. Dakle, prva stvar kada to uistinu želim je zamoliti Ga za to. Velika je razlika između toga da kažemo "želim to" i reći ili govoriti "Ne zanima me." Jesi li ozbiljan oko toga da želiš učiti?
2. *"U toj školi, sve je u tome da se vježba ono što je naučeno, i ako ne vježbaš, to je to, škola se zatvara i ostaje zatvorenom."* Sasvim je jasno - ako ne

posvećuješ pažnju onome što se podučava, škola se zatvara i nema više predavanja. Zato često upravo ispravno čujemo: "to se meni ne događa", ili "ja se toga ne sjetim". Možda je to zato jer prvih par puta kada smo čuli poticaje u duši nismo im pridavali pažnju i nismo ih ispunili zbog svoje lijenosti, tako da je Duh Sveti zatvorio školu. Ako se to tebi događa, zaustavi se, učini napor zauzeti se kod Njega kako bi te pustio natrag u školu i ponovno te učio, kako bi bio tvoj Učitelj, tvoj Gospodar.

3. *Učitelj "ima toliko iskusan i vješt način učenja. On je toliko moćan i mudar, toliko snažan i istančan da bez da smo uopće svjesni toga kako je do toga došlo, osjećamo se potpuno izmijenjenima nakon provođenja par trenutaka u njegovoj školi."* Pa se tako ne osjećaš preopterećenim; On čini ono bitno; sve što ti trebaš činiti je dopustiti Mu da djeluje u tvojoj duši te primijeniti one male stvari koje ti On govori. Tada, bez da to shvaćaš, bit ćeš iznenađen velikim promjenama koje se u tebi događaju, a koje će te učiniti jako, jako sretnim.
4. *"Na početku škole On šuti, On nas podnosi i ne prekorava nas... te On nikada ne zahtjeva nešto što mi ne možemo učiniti ili dati."*
5. *"Moramo sve činiti bez osobnog interesa jer inače naša djela neće imati zasluge."*

To znači da ne smijemo činiti stvari radi samih sebe, radi našeg osobnog dobitka, već radi Njega. O ovome ćemo govoriti neki drugi dan.

6. *"Njegova metoda učenja nije riječima...Njegov način učenja je pomoću jasnog i predivnog svijetla kojeg On stavlja u naš razum...uz svijetlo...On ispaljuje strelice u našu volju, a volja se osjeća prosvijetljenom ljubavlju prema Bogu."* To je način na koji On govori: osvjetljujući na poseban način razum, tako da zadobivamo posebnu svjesnost, potičući volju, pobuđujući našu želju ili volju da ljubi. Koliko često čuješ ljude kako govore, "Bog mi nikada ne govori". To nije istina: ili ti ne znaš kako On govori ili ti On uistinu ne govori. Ako ti On ne govori to nije zato što On to ne želi već zato što ti ne dopuštaš da ti On govori ili da traži neke stvari od tebe.
7. *"On ti kaže da govoriš i ponašaš se jednostavno," (biti potpuno izravan i iskren).*
8. *"On nas potiče da budemo zahtjevni prema sebi... i budemo jako tolerantni prema drugima."*

Ovo nam kaže Sveto Pismo: «*Duh Sveti kojega daje Bog onima što mu se pokoravaju*» (Dj 5,32) . «*I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega*» (Ef 4,30).

*Božanski Učitelju želim ti reći iz dubine
moje duše da se želim ponašati po
pravilima ove škole. Molim, te nemoj mi
nikada zatvoriti njena vrata.*

(Sada možeš proći kroz svako od pravila,
govoriti Mu o svakome od njih)

Sedmi dan: Ne činim stvari iz dužnosti već iz ljubavi

Duh Sveti je ljubav kojom Otac ljubi Sina i Sin ljubi Oca. Duh je ljubav, no On može boraviti u meni samo ako ja to želim. Ta ljubav mora biti aktivna; motiv da nešto činimo ili ne činimo trebala bi biti ljubav. Na primjer, svake godine, u određeno razdoblje ljudi moraju platiti porez Poreznoj službi od novca kojeg su zaradili. Svaka iskrena osoba se mora s tim suočiti. Moramo stisnuti naše zube i platiti, i to je sve što se toga tiče. Ponekad mi kršćani možemo upasti u isti mentalitet prema Bogu. Kao kršćanin moram činiti određene stvari koje su dobre same po sebi, a ne neke druge jer su loše ili grešne. No to nije kršćanstvo. Ja volim Boga moga Oca, ili Ga želim voljeti jer On mene ljubi i zato ja želim ljubiti Njega. Zašto me Bog voli? Bez ikakva posebna razloga, jer nemam ništa i ne mogu mu dati ništa. On me voli jer me voli, i tako ja trebam voljeti Njega: čisto ga voljeti. Nemojmo se ponašati prema Bogu na određeni način zbog svega onoga što nam On može dati, već zato što smo Njegova djeca, jer On zaslužuje biti voljen, jer nas je volio i stvorio nas iz istog razloga, za Sebe; a ne zato što je to dobro za mene.

Ako si ikada gledao predstavu treniranih dupina, kad god oni učine neki trik prime ribu za nagradu. Oni znaju da ako to dobro izvedu, dat će im se poslastica te ako

dobro ne izvedu istrenirani su da ne dobiju ništa. Njihov motiv činjenja trikova je očigledan: jedino su zainteresiran za svoj ukusan zalogaj. Ne čine to kako bi zadovoljili svog trenera, ili da učine gledatelje sretnima, niti iz osobnog ponosa da će se o njima dobro misliti - oni to čine samo kako bi dobili hranu, iz svog osobnog užitka, svog osobnog cilja.

Ako želiš biti svet, cilj nije raditi stvari radi mog osobnog interesa, tako da bi bio bolja osoba, bio bolji, bio sretniji, bio kreposniji, odavao bolji dojam, privukao pažnju, imao čistu savjest, ugodio nekomu drugomu, niti čak da bi išao u Nebo, već činiti stvari zato što jednostavno želim voljeti Boga.

Ti želiš da On bude zadovoljan i sretan radi tog svog djeteta - tebe. Ti ga želiš slaviti, zahvaliti Mu na svemu što je učinio za tebe. Želiš biti Njegov instrument. Ovo nije lako, na početku je nemoguće; no Bog daje svoju milost osobi koja uistinu želi raditi stvari iz ovih razloga. Ipak, ne smiješ biti zabrinut ako primijetiš da ne činiš stvari samo iz ljubavi prema Bogu. Svi mi imamo strasti i ponad svega, prekomjerno samoljublje koje nas vodi da prirodno činimo stvari iz razloga koji nisu samo ljubav prema Bogu.

No kada nas Duh Sveti počne sve više zahvaćati te počne djelovati u nama, počet

ćemo činiti stvari samo iz ljubavi prema njemu, za Duha Svetoga koji je sama Ljubav. Sve dok ne dođe taj trenutak, moramo imati pravu želju za time. I svakog puta kada shvatiš da činiš nešto radi svoje osobne koristi, ne brini se, samo kaži našem Gospodinu čim to primijetiš: "Ovo sam učinio radi sebe, Gospodine, no htio bih da sam to učinio samo radi Tebe." I čineći ovo ispravio si svoju nakanu. Ovo je dovoljno za Boga; samo to učini svaki put.

Ovo nam kaže Sveto Pismo „*Jer ste Njegovi Sinovi, Bog je poslao Duha svoga Sina u vaša srca*“.

Dođi Duše Sveti, kako bi mogao voljeti Boga i druge Tvojom ljubavlju. Ispravljat ću nakanu svakoga puta kada shvatim da sam se ponašao iz osobnog hira, taštine ili sebičnosti. No molim te požuri se ispuniti me sve više i više, kako bi djelovao iz čiste ljubavi. Hvala Ti.

Osmi dan: Duh Sveti i velike kušnje

Kad netko odluči postati svet, Sotona (koji postoji kao što i anđeli postoje, jer on je sam anđeo) se priprema za boj, započeti bitku, kako bi poslao kušnje koje bi nas "spustile". Da vam kažem, koristeći se manje ili više, njezinim riječima, o kušnjama kroz koje je Francisca Javiera del Valle prošla. Bila je djevojka kad joj se ovo desilo: "Sotona se daje na to da nas uništiti u trima teološkim krepostima", nadovezuje se ona. "No On izravno cilja na našu vjeru jer ona je temelj na kojem je izgrađen sav naš nutarnji život. Bog to dopušta; On ga ne zaustavlja. Bog zna zašto to čini. On želi da iz toga izađemo kao pobjednici te se tako oboružamo jakošću za budućnost. Prvo što nam nedostaje je jasno svijetlo koje nam je Bog davao kako bi njime vidjeli istinu. Škola se zatvara. Jadna duša! Ona traži Boga no ne zna gdje Ga naći. Želi Ga zazvati no ne može pronaći riječi. Zaboravila je na sve, osjeća duboku tugu, gubitak, potpunu samoću. S čime mogu usporediti ovu situaciju? S onim ljetnim noćima kada se odjednom skupe tamni oblaci te je tako tamno da ne možeš vidjeti ništa osim zastrašujućih bljesaka munje; grmljavine koji te ostavljaju dršćući; vjetrovi poput uragana koji žestoko vijugaju oko tebe. Duša je pritisnuta tugom jer ne zna što je učinila da je odjednom izgubila svoga Boga i svoju vjeru u Njega. U ovoj tuzi i osamljenosti,

prisjeća se Crkve i tamo, iz daljine, poput sna, i gotovo nemoćna da govori siromašna duša uspijeva promucati: *'Potpuno prihvaćam nauk moje Majke Crkve te želim vjerovati samo ono što ona naučava.'* Provela sam mnoge mjesece, pa čak i godine, potpuno nemoćna reći ili razumjeti išta više. Bilo mi je osamnaest godina kada se to desilo. I kao što sam bila puštena u tu tamu, vidjela sam kako bivam izdignuta iz nje. Dok sam plakala za svojom vjerom, vidjela sam se zaogrnutu njome još jednom. Ova nova vjera je bila toliko moćna da čak i ako bi po nekom nemogućem hiru glava Crkve rekla kako Bog ne postoji, ja bih rekla: *'Bog postoji i kako bih posvjedočila svoju vjeru, raskomadajte me na dijelove ako želite, jer ja žedam vidjeti Njega'*. Bože moj, gdje si me odveo kako bi mi dao to što si mi dao? Lišio si me vjere koju sam imala, kako bi me obdario novom vjerom koju nitko ne može oduzeti od mene. Tvoj način naučavanja je predivan".

Ostavimo, za sada, njezinu priču. Dakle tako je to. Bog nas uči preko kušnji, te su kušnje uglavnom usmjerene na najranjivije mjesto svake osobe. Važno je znati kako Bog dopušta tu kušnju u nadi da ću je nadvladati i biti pobjednikom. Ti ćeš također imati kušnji u svom životu. One nas ili uništavaju i to je kraj naše nade da ćemo postati sveti ili mi iz njih izlazimo još jači i sretniji nego ikada.

Ovo nam kaže Sveto Pismo: "Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube» (Rim 8,28). «Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo» (Otk 3,21)

Duše Sveti, pokaži mi kako da se borim s Tobom na svojoj strani iako Te ne osjećam kraj sebe u tim teškim trenucima kada se osjećam samim, bespomoćnim, nemoćnim osloniti se na bilo što. Podaj mi jakosti kako bi znao kako se ufati u Tebe te biti vjieran Tebi tijekom tih loših vremena. Želim i volim ta iskušenja jer znam da ih Ti koristiš kako bi mi dao što je najbolje za mene te me privukao bliže k Sebi. Budi u meni tijekom tih mračnih trenutaka, posebne težine, pomažući mi vidjeti kako su ti posebni trenutci za dobrobit moje svetosti. Hvala Ti.

Deveti dan: Darovi Duha Svetoga

Već sasvim jasno znamo da je Duh Sveti naš, Bog nam Ga je dao. I kada živimo Njegovim životom - s Njime, kad Ga upoznamo, Duh nam daje neke darove. To su darovi znanja, mudrosti, razumijevanja, savjeta, pobožnosti, jakosti i straha Božjega.

Kada su sv. Tereziju ljudi, koji su je htjeli povrijediti, javno prekorili te optužili pred Svetom Stolicom ona je rekla svom duhovnom vođi: "Dajem vam svoju riječ da svaki put kada čujem da netko o meni nepovoljno govori, započnem se moliti Bogu za tu osobu i molim Ga da spriječi srce i usta te osobe od toga da Ga vrijeđa. Nakon toga više ne smatram da mi ta osoba nastoji nauditi već da je službenik našega Gospodina Boga, kojeg je odabrao Duh Sveti kao posrednika da mi učini dobro te mi pomogne postići vlastito spasenje. Vjerujte mi, najsigurnije i najjače oružje da se osvoji Nebo je strpljenje. Strpljenje čini čovjeka vlasnikom i gospodarom njegove vlastite duše, kao što je naš Gospodin i rekao svojim Apostolima." A nakon što je čula još ozbiljnije optužbe protiv sebe, rekla je smiješeći se: "Moje bi ponašanje bilo tisuću puta gore da me Naš Gospodin nije držao za ruku. Što me čini najviše tužnom je šteta koju te stvari čine duši te osobe. A za mene, biti lažno optužena, ne

predstavlja mi štetu, već mi daje priliku da zadobijem zasluge”.

Reakcija sv. Terezije nije normalna ljudska reakcija jer je, kao za posljedicu takvih lažnih optužbi, mogla biti mučena u zatvoru. No zahvaljujući daru Duha Svetoga, kojeg zovemo darom Znanja ona se ponašala na božanski, nadnaravni način, poput Krista, daleko iznad onoga što je ljudski gledano normalno. A došlo joj je tako prirodno.

Kada je nešto uzrokom moje patnje, npr. ako se prema meni nepravedno postupa, ili ako netko misli loše o meni bez ikakvog razloga, ili nešto ne ispadne onako kako sam ja to htio, ili imam glavobolju ili nešto izgubim. Ako mi netko krade vrijeme ili nemam dovoljno novaca. Ako me vrijeđaju, ako sam gladan ili mi je zagorila hrana. Ako kiši na dan na koji nosim nove cipele ili si pričepim prst vratima. Ako mi je hladno ili vruće, ako sam umoran ili mi je neudobno, tada mi dar Znanja pomaže uvidjeti da je za nas koji želimo voljeti Boga, sve dobro. Ove patnje su prečaci do svetosti, put uzimanja svakodnevnog križa. Ovo su stvari koje nam pomažu trčati, pa čak i letjeti prema svetosti. Sve ove stvari su, u stvari, mala blaga.

Ovo je što nam kaže Sveto Pismo: *”Jer misli vaše nisu moje misli i puti moji nisu vaši puti... Visoko je iznad zemlje*

nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli" (Iz 55, 8-9) .

Duše Sveti, pomози mi suditi stvari koje mi se dešavaju, ne na prirodni, ljudski način, nego onako kako ih Ti sudiš. Molim Te da se nikada ne žalim - da vidim sve stvari kao blago i nosim ih sa smiješkom, zahvaljujući Ti u svom srcu. I molim Te, Božanski Duše, podaj mi svoje darove, iako ih ne zaslužujem. Trebam ih kako bih Ti služio i klanjao Ti se kako Ti to zaslužuješ. Hvala Ti.

Deseti dan: Plodovi Duha Svetoga

Isus Krist je trs, a mi smo grane i Isus želi da te grane donose plodove. Plodovi koje Duh Sveti smješta u kršćansku dušu su: ljubav, radost, mir, strpljivost, velikodušnost, dobrota, ljubaznost, nježnost, vjernost, skromnost, samokontrola i čistoća.

Sjećam se da sam jednom kampirao preko vikenda s grupom planinara. Drugoga dana, jedan od njih je već zadobio odgovarajući nadimak - «elektron». Svi su ga tako zvali jer je bio toliko očigledno negativan. Ponekad je bio veseo jer se dobro zabavljao, no ostatak vremena se žalio i bio ozlojeđen te je taj njegov negativan stav utjecao na druge. Kada mu se na to ukazalo, uspio se preokrenuti i postati neutron: barem je šutio. Kako je vrijeme prolazilo te zahvaljujući molitvi, uistinu je postao istinski pozitivna osoba. Svi se mi želimo zabavljati, ili barem, biti sretni i zadovoljni, no uopće nije toliko neuobičajeno susretati osobe koje se jedino zabavljaju, koje su jedino sretni i zadovoljni kada im stvari dobro idu. Ti ljudi nemaju plod radosti. Dok se zabavljaju u aktivnostima koje su im ugodne mogu se smijati manje ili više sretno, no nisu radosne osobe iako se ponekad mogu zabavljati. Tada su oni ljudi koji, na primjer, provode čitav radni tjedan u nadi kada će doći vikend - kada će biti sretni barem na tih par dana. No

one nisu radosne - one se dobro provode i provode se sve dok traje vikend. «Ah, tako sam dobro proveo vikend», kažu, no to je iza, već je prošlost. Problem je u tome što to nisu radosne osobe. Radost je plod Duha Svetoga, nešto što se nalazi unutar samoga sebe. To je stalno stanje, poprilično neovisno od onoga što radimo, ili kako stvari ispadnu za nas. Posjedovati ovaj plod Duha Svetoga znači biti radosna osoba.

Jednom sam bio jako ganut dok sam razgovarao s mladom djevojkom koja je imala ozbiljnih obiteljskih problema kao i jako bolnu bolest; jedva da je spavala i nije mogla sjediti, no što se ticalo njezinih prijatelja ona je vodila normalan život. Jednom prilikom sam ju upitao kako je i ona je odgovorila: «Puno me boli..loše je, skoro stalno, no jako sam sretna.» To je plod radosti.

Zdrav ili bolestan, u ponedjeljak ili subotu popodne, radeći ili u kinu, s ljudima koji misle super o tebi ili te potpuno ignoriraju, u nekoj malenoj «žabokrečini» ili zabavnom parku, ono što vrijedi je biti radosna, zadovoljna osoba.

To je moguće zahvaljujući Duhu Svetomu jer je radost potpunog zadovoljstva u posjedovanju osobe koja je voljena, od strane Boga, u drugima.

Ovo nam kaže Sveto Pismo: "Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se!" (Fil 4, 4).

Duše Sveti, daj mi sve svoje darove, a pogotovo radost. Pomozi mi razumjeti da ju neću naći ako ju tražim izravno svojim sredstvima, već da ćeš mi ju ti dati ako su moj um i srce u Tebi i u drugima radi Tebe; ako živim svoj život s tobom. Hvala Ti.